

Rugsėjo 3 dieną, Anapilin iškeliavo buvusi Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos lietuvių kalbos mokytoja Marija Draugelienė. Iškalbingas ir legendinis Mokytojos išėjimas – beveik rugsėjo 1-ąją, po pusės amžiaus, praleisto mokykloje su mylimais mokiniais, pamokomis, meninėmis kompozicijomis, konkursais, laureatais, visais mokiniais,

kuriuos ji mokė tiesiog mylėdama.

Stulbina jos, kūrėjos, iniciatorės, mokytojos, redaktorės, režisierės ne tik gebėjimai, o jų būta daug ir įvairių: retų, prasmingų, tiesiog mylimų, bet ir gera atmintis, gebėjimas bendrauti, pamaloninti iki pat išėjimo, iki pat 95-ųjų metų amžiaus. Ir eidavo iš jos buto Trakuose žmonės, jos buvę mokiniai prieš dešimt metų, prieš dvidešimt, palikę puokštę gėlių, nutilę, susijaudinę, padėkoję žodžiais žodžio mokytojai arba palinkėję sveikatos ir stiprybės tik mintyse. Pynėsi kojos ir mintys, jie skubėjo nežinia kur, nes ką tik matė ir kalbėjo su žmogumi, kuris šypsosi, kalbina svečius ir gražiai, rišliai kalba pats, vaišina arbata, šviesiu žvilgsniu žiūri į savo slaugytoją: „mes vis dar turime svečių, mane lanko buvę mokiniai: Rita, Aivaras, Giedrius, Edita, dar vienas vardas, dar vienas vardas...“

Ir šiandien Vytauto Didžiojo gimnazijoje dirba mokytojai, ją pažinoję, dirbę kartu su ja, kūrę gimnazijos istoriją, rašę istorinę knygą apie Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos istoriją. Ji redaktorė, ji skubintoja, ji iniciatorė, ji sudarytoja, ji tarpininkė tarp buvusių, esamų ir buvusių žmonių. Kartu su kolegomis, vadovais, alumnais, absolventais rengdama knygą „Trakų Vytauto Didžiojo gimnazija 1409-1974-1982-1990-2015“, V., 2015 m., kurią išleido UAB „Ciklonas“, jautėsi pakylėta, pamaloninta, jautė ir kitus empatiškai kalbino justį tą patį. Juk kartu buvo rašoma istorija apie senovinį, legendomis ir gausiais istoriniais įvykiais–lemties ir laiko–apdovanotą kraštą, kurį mokytoja Marija, atvykusi iš Marijampolės, pamilo kaip gimtąjį. Čia ji gyveno iki šios lemtingos išėjimo datos, čia sukūrė šeimą, užaugino sūnų, sulaukė anūkų, pažino Trakų miesto žmones, daug žmonių. Buvo apdovanota prigimtinais gebėjimais, o kiek jų dar papildomai išsiugdė pati: meninės agitbrigados, liaudies šokių pasirodymai, meninės kompozicijos, klasės vadovo darbo peripetijos anais laikais ir dabar, augintinio išdaigos, keliolikos poezijos knygų rašymas ir išleidimas. Jos eilėraščiai yra virtę dainomis, kurias ir jai, ir mums, kolegoms, ir Trakų miesto žmonėms susiburdavusiems į Kultūros rūmus, biblioteką ne kartą atlikdavo jos auklėtinis Giedrius. Retas mokytojas geba pasiekti tiek daug.

Tokią mes prisimename Mariją, kuri su bendraminčiais ir kolegomis rengdama knygą kartu parašė dalelę istorijos ir apie save.

Tebūna jai lengva Lietuvos žemelė...